# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1914.




## 65.

## Przepis wykonawczy do artykułu III. ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13,

### dotyczącej zmian ustawy o podatkach osobistych z 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 (noweli do ustawy o podatkach osobistych).

(Ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1914.)

Artykuł 1.

1. Po myśli artykułu III. noweli do ustawy o podatkach osobistych podlegają opłacie od tantyem począwszy od roku podatkowego 1914, wszystkie te pobory, które członkowie dyrekcyi, rady nadzorczej i zawiadowczej (rady generalnej, rady administracyjnej, kuratoryum itp.) spółek akcyjnych lub spółek komandytowych na akcye w tym charakterze pod jakąkolwiekbądź nazwą otrzymują. Jeżeli tedy zachodzą wspomniane ustawowe warunki, podlegają dziesięcioprocentowej opłacie oprócz tantyem w szczególności także marki za obecność, remuneracye, dyety i inne wynagrodzenia, ewentualnie także stałe płace, o ile wypłata tychże nie odbywa się pod warunkami, przytoczonymi poniżej (pod liczbą 2.).

Dla obowiązku opłaty nie ma to znaczenia, według jakiej miary otrzymuje się pobory i czy są one realizowane przez wypłatę w gotówce czy w jakikolwiek inny sposób (zapisanie jako należytość, policzenie wzajemne, cesya itp.).

2. Jeżeli wymienieni funkcyonaryusze mają posady na podstawie umowy służbowej jako kierujący dyrektorowie ze stałemi płacami, to umowne pobory, wypłacane im w jakimkolwiek charakterze, wymienionym pod liczbą 1., przez spółkę, w której służbie pozostają, podlegają nie opłacie od tantyem lecz podatkowi pensyjnemu.

3. Obowiązek uiszczania opłaty od tantyem odpada, jeżeli łączna suma wymienionych pod liczbą 1. poborów, podlegających jako takie opłacie, które spółka podczas roku podatkowego wypłaciła, nie dosięga kwoty 5000 K.

Przy obliczaniu tej kwoty nie należy zatem uwzględniać umownych poborów z pod opłaty wyjętych (liczba 2.).

Artykuł 2.

1. Opłatę od tantyem należy, stosując analogicznie postanowienia §§ 133. do 136. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, pobierać w ten sposób, że wymienione wyżej spółki potrącają tymczasowo przy wypłacie (artykuł 1., l. 1., ustęp 2.) podlegających opłacie poborów, przypadającą od nich opłatę w wysokości dziesięciu procent i odsyłają ją do kasy państwowej w ciągu 14. dni po upływie odnośnego kwartału, względnie tego kwartału, w którym łączna kwota wypłaconych dotychczas podczas bieżącego roku podatkowego poborów, podlegających opłacie, dosięgła kwoty 5000 K (artykuł 1., l. 3.). Gdyby aż do końca roku podatkowego wypłacona łączna kwota nie dosięgła wspomnianej wysokości, wówczas odpada oczywiście na ten rok podatkowy obowiązek odesłania potrąconych kwot.

Potrącanie należy uskuteczniać co do całej sumy podlegających opłacie poborów, bez względu na przynależność państwową, siedzibę lub miejsce pobytu ich odbiorców. Potrącenie należy więc uskuteczniać także co do kwot, idących za granicę.

Dla obowiązku potrącania miarodajnym jest czas wypłaty (zapisania jako należytość itd.), nie zaś ta okoliczność, do jakiego okresu czynności pobory się odnoszą. Należy więc n. p. w roku 1914 uiścić opłatę od tantyem także od poborów, wypłacanych w tym roku ewentualnie za poprzedni okres czynności.

2. Wobec Skarbu państwu odpowiadają po myśli § 135. za należyte potrącanie i odsyłanie na czas opłaty same spółki, obowiązane do potrącania, nie odpowiadają jednak za to poszczególne ich biura płatnicze.

3. Opłatę od tantyem uiszcza się na rachunek odbiorców poborów, podlegających opłacie.

Zawierane w umowach układy tej treści, że opłatę od tantyem ma w całości lub w części ponosić w miejsce odbiorcy poborów, podlegających opłacie, inna osoba, w szczególności zaś sama spółka, obowiązana do potrącania, nie mają po myśli artykułu III., ustęp 4., względnie § 238., ustęp 1., ust. o pod. os. skutku prawnego.

Kto na zasadzie tego rodzaju układu lub zarządzenia uiścił coś w drodze wypłaty gotówką, wzajemnego policzenia lub w inny sposób, ma prawo domagać się w ciągu czasokresu przedawnienia, ustanowionego w § 1479. powszechnej księgi ustaw cywilnych, zwrotu świadczenia od odbiorcy poborów, podlegających opłacie.

4. Dla odbiorców poborów stoi otworem droga zażalenia przeciw pobraniu opłaty, które to zażalenie można wnieść w ciągu 30 dni po uzyskaniu wiadomości o potrąceniu do władzy podatkowej I. instancyi, powołanej do nadzorowania prawidłowego potrącania (zobacz artykuł 3.).

Od rozstrzygnień, wydanych co do takich zażaleń, można wnieść rekurs do krajowej władzy skarbowej, która w tym względzie ostatecznie rozstrzyga.

## Artykuł 3.

1. Obowiązek nadzoru nad prawidłowem potrącaniem opłaty od tantyem ciąży na władzach podatkowych I. instancyi, właściwych po myśli § 109. ust. o pod. os. do wymiaru spółkom, obowiązanym do potrącenia, szczególnego podatku zarobkowego, i na krajowych władzach skarbowych.

Dla Wiednia wchodzi w rachubę jako nadzorcza władza podatkowa I. instancyi Administracya podatkowa dla I. dzielnicy, a to ze względu na reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1877, Dz. u. p. Nr. 72, oraz ze względu na postanowienie artykułu 51., l. 11. przepisu wykonawczego do rozdziału II. ustawy o podatkach osobistych. W Tryeście należy obowiązek ten do tamtejszej Administracyi podatkowej I. ze względu na rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. października 1908, Dz. u. p. Nr. 219.

2. Władze podatkowe I. instancyi, wymienione pod l. 1., będą musiały w celu wykonywania kontroli, bliżej w artykule 5. określonej, sporządzić sobie utrzymywany w bieżącym porządku spis według formularza *A*, obejmujący spółki w ich okręgu, obowiązane po myśli artykułu 1. do ściągania i odsyłania opłaty od tantyem. Władze podatkowe, w których okręgu znajduje się większa ilość spółek tego rodzaju, mogą utrzymywać wykaz ten na luźnych kartkach. Formularz A.

3. Władze podatkowe nadzorcze będą miały także obowiązek zawiadomienia w sposób odpowiedni urzędów podatkowych o tem, że urzędy te winny odbierać kwoty, mające być nadsyłane przez spółki.

4. Nadto winny nadzorcze władze podatkowe o poborach, wspomnianych w artykule 1. i o kwocie pobranej opłaty od tantyem donosić corocznie zapomocą karty *F/e* i *f* (por. artykuł 42., II., przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy o podatkach osobistych) władzom podatkowym, właściwym dla odbiorców poborów pod względem podatku dochodowego.

## Artykuł 4.

1. Potrąconą opłatę od tantyem należy w ciągu czasokresu, ustanowionego w artykule 2. l. 1., odesłać do tego urzędu podatkowego, w którego okręgu ma swą siedzibę spółka, obowiązana do potrącania; w miastach, gdzie podatki pobierane są przez miejskie urzędy podatkowe, powołane są te ostatnie urzędy także do odbierania nadsyłanych kwot tej opłaty.

2. Równocześnie z odesłaniem należy udzielić urzędowi podatkowemu w podwójnem wygotowaniu wykaz według formularza *B*, którego rubryki 1. do 5. ma wypełnić spółka obowiązana do potrącania i na którym musi znajdować się określony w statucie podpis tej spółki. Formularz B.

3. Jeden egzemplarz wykazu należy zwrócić spółce po potwierdzeniu na nim i na kuponie (rubryka 6.), że opłatę odesłano.

Drugi egzemplarz służy urzędowi podatkowemu jako poświadczenie złożenia. Urząd podatkowy dokona na jego podstawie potrzebnych przypisów.

4. Spółka winna zwrócony jej przez urząd podatkowy egzemplarz wykazu według formularza *B*, od którego może odłączyć rubrykę 6. i zachować dla siebie jako dokument kasowy, przesłać w celu zbadania uskutecznionego potrącenia władzy podatkowej I. instancyi, powołanej do tego po myśli artykułu 3., l. 1.

5. W celu dokonywania odsyłania może Ministerstwo skarbu wyznaczać spółkom półroczne lub roczne terminy obrachunków. Wystosowane w tym celu prośby stron lub wnioski władz podatkowych należy przedkładać Ministerstwu skarbu wraz z przedstawieniem miarodajnych stosunków.

Artykuł 5.

1. Władze podatkowe I. instancyi, powołane do nadzorowania poboru, winny po upływie każdego kwartału, względnie przyznanych przez Ministerstwo skarbu dłuższych okresów do odsyłania, sprawdzać na podstawie wyżej wspomnianego spisu według formularza *A*, czy za odnośny okres nadeszły od wszystkich obowiązanych do potrącania spółek wykazy odsyłania *B*.

Jeżeli przy tem badaniu okaże się, że wykazu *B* jeszcze nie nadesłano i że nie wniesiono także doniesienia o braku (punkt 3. pouczenia na formularzu *B*), należy prosić spółkę o należyte wyjaśnienie. W danym wypadku można zmusić spółkę do wypełnienia jej zobowiązań przez nakładanie kar porządkowych.

2. Nadesłane wykazy *B* należy, o ile to w danej chwili jest możliwe, poddać dokładnemu sprawdzeniu zwłaszcza w tym kierunku, czy obliczono i odesłano opłatę od wszystkich poborów, podlegających opłacie po myśli artykułu 1. Ważny środek pomocniczy w tym względzie będą stanowić obok spisu według formularza *A* akta wymiaru podatku zarobkowego, znajdujące się u nadzorczej władzy podatkowej, a przedewszystkiem zamknięcia rachunkowe spółek, sprawozdania z ich czynności i protokoły walnych zgromadzeń, na podstawie których z reguły będzie można dowiedzieć się nie tylko o tem, czy wypłacono pobory podlegające opłacie od tantyem, lecz także o wysokości tych poborów. Dalsze dokumenty będą mogły władze podatkowe w razie potrzeby otrzymać także od odbiorców poborów, podlegających opłacie.

Badanie ma oczywiście obejmować także zawarte ewentualnie w wykazach *B* szczegóły o poborach, wolnych od opłaty.

3. Jeżeli przy badaniu wykazu okażą się różnice, należy je przedstawić spółce w celu wyjaśnienia. Gdyby z dalszych w tym względzie wdrożonych dochodzeń wynikało, że opłaty od tantyem nie potrącono co do wszystkich poborów, podlegających opłacie, lub że opłatę w jakikolwiek inny sposób obliczono za nizko, wówczas należy podać do wiadomości obowiązanej do odsyłania spółki przypadającą w myśl ustawy dopłatę wraz z odsetkami zwłoki, obliczonemi po myśli artykułu 6., i zawiadomić o tem równocześnie właściwy urząd podatkowy.

4. Przeciw wezwaniu płatniczemu wolno założyć rekurs do krajowej władzy skarbowej, który należy wnieść w ciągu 30 dni, licząc od dnia, następującego bezpośrednio po doręczeniu.

5. Jeżeli na podstawie sprawdzenia okaże się, że odsyłająca opłatę spółka zapłaciła więcej, winna władza podatkowa z urzędu zarządzić zwrot przypadającej nadwyżki i zawiadomić o tem spółkę.

Artykuł 6.

1. Jeżeli spółki, wymienione w artykule 1., odsyłają przypadającą opłatę od tantyem wprawdzie w całości lecz nie w należytym czasie, natenczas winny one płacić za czas zwłoki w odesłaniu, sięgający poza termin, określony bliżej w artykule 2., l. 1., lub przyznany zresztą w drodze rozporządzenia, odsetki zwłoki od zapóźno odesłanej kwoty opłat, oznaczone w ustawie z dnia 9. marca 1870, Dz. u. p. Nr. 23, względnie z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26.

2. Obowiązek uiszczania odsetek zwłoki zachodzi także wtedy, jeżeli po dokonaniu zbadania, zarządzonego w artykule 5., okaże się, że opłaty od tantyem nie uiszczono w ogóle, lub że uiszczono ją tylko niezupełnie. W tych przypadkach należy po myśli powyższej liczby 1. obliczać odsetki zwłoki od zalegającej kwoty opłat.

3. Od opłaty od tantyem oraz od dopłat, uiszczanych po myśli liczby 1. i 2. niniejszego artykułu, nie można pobierać nieskarbowych dodatków.

4. Pod względem zastosowania ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, oraz egzekucyi ściąganych dopłat obowiązują analogicznie postanowienia, zawarte pod liczbą 5. i 6. artykułu 12. przepisu wykonawczego do rozdziału III. ustawy o podatkach osobistych.

5. Przy czynnościach urzędowych, wymienionych w niniejszym i poprzednim artykule, mogą władze podatkowe posługiwać się odpowiednio dostosowanymi formularzami *D* do *G* przepisu wykonawczego do rozdziału III. ustawy o podatkach osobistych.

**Engel** wlr.

Formularz A.

# Spis

## spółek akcyjnych i spółek komandytowych na akcye, obowiązanych po myśli artykułu III. ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13, do poboru i odsyłania dziesięcioprocentowej szczególnej opłaty (opłaty od tantyem).

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | | 6 | 7 | | | | | 8 | | | | | 9 | | | | | 10 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Numer pozycyi | Firma i siedziba spółki | Rok podatkowy | Wykaz *B* z płatnością dnia | Wysokość wypłaconych (zapisanych jako należytość) podlegających opłacie poborów według wykazu *B* | | Data uskutecznienia wypłaty | Spółka odesłała opłatę | | | | | Przypisano w celu dopłaty | | | | | Odpisano | | | | | Uwaga |
| | | | | | | | do Kasy państwowej (Urzędu podatkowego) | dnia (data) | za czas | w kwocie | | pod liczbą czynności | opłatę | | odsetki zwłoki | | pod liczbą czynności | opłatę | | odsetki zwłoki | | |
| | | | | K | h | | | | | K | h | | K | h | K | h | | K | h | K | h | |
| | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

# Wykaz

co do

odsyłania szczególnej opłaty (opłaty od tantyem) po myśli artykułu III. ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13.

## Firma i siedziba spółki, obowiązanej do potrącania ..................

Wykaz odnosi się do poborów, wypłaconych w czasie od .................. do ..................

| 1 | 2 | | | | | | 3 | | 4 | 5 | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Imię i nazwisko** oraz **miejsce zamieszkania odbiorców poborów** | Rodzaj i kwota wypłaconych poborów podległych opłacie | | | | | | Rodzaj i kwota poborów wolnych od opłaty (artykuł III., ustęp 2., ustawy) *) | | Data wypłaty | Kwota dziesięcioprocentowej opłaty, przypadająca od sumy wykazanych w rubryce 2. poborów w kwocie .......... K ...... h | |
| | Tantyemy | | Marki za obecność | | Inne wynagrodzenia (płace, remuneracye itp.) | | | | | | |
| | K | h | K | h | K | h | K | h | | K | h |
| | | | | | | | | | | | |

Statutowy podpis spółki.

(Wypełnić ma kasa państwowa [urząd podatkowy]:)

Powyższą kwotę .................. K .......... h, t. j. ══════ koron ══════ halerzy odebrano i zarachowano w tutejszym urzędzie dnia .................. pod art. dzien. ..................

L. S.

Podpisy obu starszych urzędników lub ich zastępców:

Stosownie do tego odesłano kwotę .......... K ...... h

dnia ..................

do ..................

*) Zobacz pouczenie na stronie odwrotnej.

---

**Formularz B.**

Kupon, który strona ma oddzielić po uskutecznieniu potwierdzenia.

6

**Urzędowe potwierdzenie** co do kwoty ══════ K ═══ h, t. j. .................. K .......... h, którą złożył(a) dzisiaj w tutejszym urzędzie ..................

jako pobraną w drodze potrącenia po myśli artykułu III. ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13, szczególną opłatę (opłatę od tantyem) od poborów, wypłaconych w czasie od .......... do .......... ; kwotę tę odebrano i zarachowano pod art. dzien. ..................

.................. dnia ..................

Podpisy obu starszych urzędników lub ich zastępców.

L. S.

# Pouczenie.

1. Brzmienie artykułu III:

„Od poborów, które członkowie dyrekcyi, rady nadzorczej i zawiadowczej (rada generalna, rada administracyjna, kuratoryum itp.) spółek akcyjnych lub spółek komandytowych na akcye w tym charakterze pod jakąkolwiekbądź nazwą otrzymują, należy, począwszy od roku podatkowego 1914, opłacać 10procentową opłatę, którą te spółki mają na rachunek skarbu państwa potrącać przy wypłacie poborów odbiorcom i odsyłać do kasy państwowej.

Jeżeli jednak takie osoby ustanowiono za kontraktem służbowym kierującymi dyrektorami ze stałemi płacami, to kontraktowe pobory, wypłacane tym osobom w charakterze, wymienionym w pierwszym ustępie, przez spółkę, w której służbie pozostają, podlegają nie opłacie od tamtyem, lecz podatkowi pensyjnemu.

Jeżeli ogólna suma wypłaconych przez spółkę poborów jest mniejsza niż 5000 K, odpada uiszczenie opłaty.

Do tej opłaty stosują się analogicznie postanowienia § 133. do 136., jakoteż § 238., ustęp 1. i 2., wreszcie postanowienia piątego i szóstego rozdziału ustawy o podatkach osobistych.

Pobory, obciążone tą opłatą, nie podlegają podatkowi pensyjnemu. Wymienione wyżej postanowienia nie naruszają opodatkowania według rozdziału II. spółek, wypłacających wspomniane w ustępach 1. i 2. pobory.“

2. Jeżeli zachodzą warunki, określone w artykule III., ustęp 1., podlegają dziesięcioprocentowej opłacie oprócz tantyem w szczególności także marki za obecność, remuneracye, dyety i inne wynagrodzenia, ewentualnie także stałe płace, o ile się ich nie wypłaca pod warunkami, przytoczonymi w ustępie drugim niniejszego artykułu.

Dla obowiązku uiszczania opłaty bez znaczenia jest to, według jakiego wymiaru pobory te się otrzymuje i czy zostają realizowane w drodze wypłaty gotówką lub w jakikolwiek inny sposób (przez zapisanie w rachunku jako należytość, policzenie wzajemne, cesya itp.). Nadto obojętną jest rzeczą, do jakiego okresu czynności pobory się odnoszą; przeciwnie miarodajną jest dla obowiązku potrącenia chwila wypłaty (zapisania w rachunku jako należytość itp.).

3. W celu uniknięcia niepotrzebnych wezwań lub zapytań ze strony władzy podatkowej zaleca się, aby co do tych kwartałów, względnie dozwolonych w danym wypadku dłuższych okresów odsyłania, za które opłaty od tantyem nie odesłano, wnoszono w należytym czasie doniesienie o braku z oznajmieniem powodów tego nieodesłania opłaty (czy w ogóle nie wypłacono żadnych poborów lub też tylko pobory wolne od opłaty w rodzaju, określonym w rubryce 3. niniejszego wykazu, albo czy też opłaty nie odesłano ze względu na wysokość poborów, które dotychczas w bieżącym roku podatkowym wypłacono a które jako takie opłacie podlegają).

4. Bliższe zarządzenia w celu wykonania artykułu III., w szczególności co do formalnego postępowania przy odsyłaniu opłaty od tantyem zawarte są w przepisie wykonawczym, ogłoszonym reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1914, pod Nr. 65. Dziennika ustaw państwa.

# 66.

# Dodatek szósty do przepisu wykonawczego do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220,

## o bezpośrednich podatkach osobistych, z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13 (nowelą do ustawy o podatkach osobistych).

Ogłoszony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 21. marca 1914.

Artykuł 14., l. 9., ustęp pierwszy ma opiewać:

„9. Członek wybrany może odmówić prawidłowego współdziałania przez złożenie w tym duchu wyraźnego oświadczenia lub przez odmówienie złożenia przysięgi (§ 27.); jednakże za odmówienie uważać należy także, gdy członek lub zastępca nie przybędzie na trzy pierwsze posiedzenia komisyi, na których miał być obecny, i nieobecności swojej nie usprawiedliwi.“

Artykuł 14., l. 10. ma opiewać:

„10. Członków komisyi i ich zastępców powołuje się z reguły na czas ośmiu lat.

Z końcem każdego czwartego roku ustępuje połowa mianowanych i połowa wybranych członków i zastępców. Jeżeli liczba ich jest nierówną, ustępuje na przemian to większa to mniejsza część, i to za pierwszym razem część większa. Ustępujących po raz pierwszy oznacza los. Tych co ustąpili można powtórnie powołać.

Po myśli § 22. należy wydać na pierwsze lata postanowienia przejściowe. W celu wykonania tego postanowienia przedłuża się okres czynności członków (zastępców), występujących z końcem roku 1913, o 2 lata (zatem aż do końca 1915), członków (zastępców) zaś, ustępujących z końcem roku 1915, o 4 lata (zatem do końca 1919).

W ciągu prawidłowego okresu czynności przestaje się być członkiem: wskutek śmierci, wskutek udowodnienia ustawowego powodu do nieprzyjęcia, który zaszedł następnie, co do członków wybranych, gdy zajdą wypadki, wskutek których wybrani utracą prawo obieralności (na przykład ustanie powinności płacenia podatku zarobkowego, upadłość, oddanie pod kuratelę, ukaranie za przestępstwo podatkowe itd.), co do mianowanych członków, wskutek odwołania. Minister skarbu może na wniosek przewodniczącego komisyi także wybranych członków komisyi zwolnić od pełnienia czynności, jeżeli nie czynią zadość powinności swojej brania udziału w posiedzeniach komisyi (§ 249., ustęp ostatni).

Kierujący urzędnicy przedsiębiorstwa, wybrani do komisyi podatku zarobkowego dla I. lub II. klasy w miejsce członka tych towarzystw podatkowych, nie przestają należeć do komisyi z tego powodu, że wystąpią ze służby u tego członka lub że ich pełnomocnictwo zostanie odwołane.“

Artykuł 15., l. 1., ma opiewać:

„1. Od członków komisyi i ich zastępców, pełniących już czynności w obecnym czasie, jakoteż od członków i ich zastępców, do komisyi nowo wstępujących, ma przewodniczący, o ile nie są urzędnikami państwowymi w czynnej służbie, najpóźniej na pierwszem posiedzeniu, w którem uczestniczą, odebrać po myśli § 27., wskazując wyraźnie na postanowienie karne § 246., następującą przysięgę:

„„Przysięgam Bogu Wszechmogącemu i Wszechwiedzącemu, że przy rozprawach komisyi będę postępował bezstronnie bez względu na osobę, według najlepszej wiedzy i sumienia i zachowam w najściślejszej tajemnicy wszystko to, o czem się dowiem na rozprawach w ogóle, w szczególności o stosunkach podatników; tak mi Boże dopomóż.““

Osoby, które uważają złożenie przysięgi ze względu na swoje wyznanie religijne za niedozwolone, mają zamiast przysięgi złożyć przyrzeczenie, odpowiadające ich wyznaniu religijnemu.

W razie ponownego wyboru lub ponownego mianowania nie potrzeba składać przysięgi powtórnie.

Przy dokonaniu zaprzysiężenia należy analogicznie stosować postanowienia §§ 3. do 5. ustawy z dnia 3. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 33.

Przysięgę można odebrać także w ten sposób, że przewodniczący odczytuje rotę przysięgi a przysięgający, podniósłszy wielki palec i dwa pierwsze palce prawej ręki do góry, wypowiadają tylko słowa: „„Przysięgam, tak mi Boże dopomóż.““ Po dokonaniu zaprzysiężenia ma każdy zaprzysiężony członek komisyi, względnie każdy zaprzysiężony zastępca z osobna podpisać formularz przysięgi, umieszczając datę złożenia przysięgi. Co do dokonania zaprzysiężenia należy sporządzić protokół i dołączyć do niego podpisane formularze przysięgi.

Jeżeli przewodniczący komisyi podatku zarobkowego lub jego zastępca nie należą do stanu urzędników państwowych w czynnej służbie, winni taką samą przysięgę złożyć w ręce starosty, albo jeżeli siedziba komisyi nie leży w okręgu urzędowym starostwa, w ręce naczelnika krajowej władzy politycznej lub w jego zastępstwie w ręce (krajowego) dyrektora skarbu lub urzędnika do tej czynności wydelegowanego.

Odmówienie przysięgi należy uważać na równi z odmówieniem współdziałania po myśli § 29. (por. artykuł 14., l. 9.).“

Artykuł 15., l. 3., ma opiewać:

„3. Przewodniczący może poruczyć poszczególnym członkom komisyi po złożeniu przez nich przysięgi (l. 1.) jeszcze przed zwołaniem komisyi sprawdzanie, względnie badanie miarodajnych dla wymiaru podatku zarobkowego stosunków przedsiębiorstw, podatkowi podlegających, jakoteż rozprawy z ich posiadaczami.“

Do artykułu 41., l. 5., mają być dodane następujące ustępy:

„Jeżeli komisya podatku zarobkowego lub jej przewodniczący jest zdania, że podniesiony w odwołaniu zarzut z powodu zaszłych wadliwości postępowania wymiarowego jest uzasadniony, wówczas należy wadliwości te usunąć już przed wydaniem opinii.

Jeżeli przypisana stopa podatku zarobkowego nie przenosi 500 K a tak przewodniczący jak i komisya są zdania, że odwołanie podatnika należy w zupełności uwzględnić, wówczas należy rozstrzygnienie odwołania do komisyi podatku zarobkowego.“

Artykuł 41., l. 6., ustęp pierwszy, ma opiewać:

„6. W wszystkich innych przypadkach należy odwołania w odpowiedni sposób opracowane udzielić władzy podatkowej pierwszej instancyi w siedzibie komisyi, która ma je przedłożyć krajowej władzy skarbowej.“

Artykuł 41., l. 8., ustęp pierwszy, ma opiewać:

„8. Powyższe postanowienia należy w sposób analogiczny stosować także do tych odwołań, które po myśli § 66. wniesiono przeciw dokonanemu przez władze podatkowe pierwszej instancyi wymiarowi podatku zarobkowego od nowo przybyłych przedsiębiorstw oraz od spółek z ograniczoną poręką, podlegających powszechnemu podatkowi zarobkowemu.“

Artykuł 42., l. 3., ustęp pierwszy, ma opiewać:

„3. Co do sprawowania czynności w krajowej komisyi podatku zarobkowego odsyła się do §§ 23. do 28. ustawy. Pod względem złożenia przysięgi mają obowiązywać postanowienia, zawarte w artykule 15., l. 1.“

---

Zamiast przepisu wyborczego o wyborach do komisyi podatku zarobkowego i komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, który zawarty jest w dodatku *D* przepisu wykonawczego z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35, do pierwszego rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, mają wstąpić dołączone postanowienia.

**Engel** wlr.

**Załącznik D**
przep. wyk. do rozdziału I.

# Przepis wyborczy

dla

wyborów, odbywać się mających w myśl § 16. i nast. tudzież § 177. i nast. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych

do

## komisyi podatku zarobkowego i komisyi szacunkowych podatku dochodowego.

### O okręgach wyborczych, kołach wyborczych i miejscach wyborów.

§ 1.

W myśl § 13. ustawy okręgi rozkładu są zarazem okręgami wyborczymi dla wyboru członków i zastępców członków komisyi podatku zarobkowego dla czterech klas podatku zarobkowego.

§ 2.

Okrąg, dla którego w celu rozkładu podatku dochodowego ustanowiona być ma w myśl § 177. ustawy osobna komisya szacunkowa, jest zarazem okręgiem wyborczym dla wyboru członków tej komisyi i ich zastępców.

§ 3.

Przy wyborach do komisyi podatku zarobkowego stanowią członkowie każdego towarzystwa podatkowego jedno koło wyborcze.

§ 4.

Przy wyborach do komisyi szacunkowych podatku dochodowego istnieją w myśl § 181. ustawy w każdym okręgu wyborczym zwyczajnie trzy koła wyborcze, wyjątkowo zaś dwa, gdy w okręgu szacunkowym jest mniej niż 42 uprawnionych do wybierania.

§ 5.

Dla pierwszej i drugiej klasy podatku zarobkowego miejscem wyborów jest zwyczajnie siedziba izby handlowej i przemysłowej. W przypadkach wyjątkowych, określonych w § 13., ustęp 1. i § 14., ustęp 2., ustawy, ustanawia się miejsce wyborów drogą rozporządzenia i podaje się je do wiadomości publicznej.

Przy wyborach trzeciej i czwartej klasy podatku zarobkowego są miasta, części miast i osady przemysłowe, stanowiące jeden okrąg rozkładu, zarazem miejscami wyborów. Jeżeli z miastem lub osadą przemysłową połączone są gminy przyległe w jeden okrąg rozkładu, natenczas owe miasto lub owa osada przemysłowa jest także miejscem wyborów dla gmin przyległych.

W wszystkich innych wypadkach jest miejscem wyboru siedziba rządowej politycznej władzy powiatowej.

§ 6.

Miejscem wyborów do komisyi szacunkowych podatku dochodowego, o ile chodzi o komisyę miejscową, jest dotyczące miejsce (§ 177. ustawy), o ile zaś idzie o komisyę powiatową, siedziba władzy politycznej pierwszej instancyi, wyborami kierującej; jeżeli w tym ostatnim przypadku wyznaczonych jest kilka miejsc wyboru w obrębie jednego okręgu wyborczego, natenczas głównem miejscem wyborów jest siedziba władzy politycznej pierwszej instancyi.

## O prawie wyboru i wybieralności.

§ 7.

Z zastrzeżeniem postanowień § 13. uprawnionymi do wybierania komisyi podatku zarobkowego są członkowie dotyczących towarzystw podatkowych, uprawnionymi do wybierania komisyi szacunkowych są podatnicy dotyczącego okręgu szacunkowego, podlegający podatkowi dochodowemu.

Ustawa nie zawiera żadnych postanowień, wyłączających prawo wyboru cudzoziemców i osób wojskowych.

Wskutek tego służy prawo wyboru wszystkim wyżej oznaczonym osobom fizycznym w ogólności (§ 13.), bez względu na wiek i płeć; małoletni jednak, tudzież osoby, zostające pod kuratelą, mogą wykonywać swoje prawo wyboru tylko przez swoich ustawowych zastępców.

Zresztą osoby fizyczne wykonywać mogą prawo wyboru tylko osobiście, bądź przez oddanie komisyi wyborczej swoich kart głosowania, bądź przez nadesłanie tychże kart głosowania pocztą (§ 27.).

Kobiety wykonują swoje prawo wyboru w taki sam sposób jak podatnicy płci męskiej.

§ 8.

O ile chodzi o komisye podatku zarobkowego, przysługuje prawo wyboru także każdej spółce, każdemu towarzystwu, osobie prawnej itp. podatkowi zarobkowemu powszechnemu podlegającej; jednakże kilku uczestnikom jednego przedsiębiorstwa, podatkowi podlegającego, jak na przykład jawnym członkom spółki handlowej, służy w tym ich przymiocie prawo oddania na wyborach do komisyi podatku zarobkowego, tylko jednego głosu, który ma oddać jeden z pomiędzy nich. Legitymacya wyborcza opiewać ma w tym przypadku na spółkę (firmę).

Osoby prawne wykonują prawo wyboru do komisyi podatku zarobkowego, przysługujące im ze względu na przedsiębiorstwo podatkowi zarobkowemu powszechnemu podlegające, przez tę osobę, która według istniejących postanowień ustawowych lub statutowych jest powołana do ich zastępowania, lub o ile zastępstwo nie przysługuje jednej osobie, przez tę osobę, którą powołani zastępcy wyznaczą do tego ze swego grona.

§ 9.

O ile chodzi o komisye szacunkowe podatku dochodowego, przysługuje prawo wyboru, z wyjątkiem spadków nieprzyznanych, podlegających podatkowi dochodowemu, tylko osobom fizycznym, podatkowi dochodowemu podlegającym.

§ 10.

Co do spadków nieprzyznanych wykonują prawo wyboru tak do komisyi podatku zarobkowego jak i do komisyi szacunkowych podatku dochodowego, osoby w § 263. ustawy oznaczone.

§ 11.

Prawo wyboru do komisyi podatku zarobkowego jest całkiem niezawisłe od prawa wyboru do komisyi szacunkowych podatku dochodowego i odwrotnie; podatnik może więc posiadać albo tylko jedno albo tylko drugie z tych praw wyboru albo też oba te prawa łącznie.

§ 12.

Uwolnieni od podatku zarobkowego na rok lub na okres rozkładu zatrzymują prawo wyboru do komisyi podatku zarobkowego jako członkowie towarzystwa podatkowego.

§ 13.

Od prawa wyboru wyłączone są te osoby, którym nie przysługują w całej pełni prawa cywilne i polityczne, a mianowicie:

1. osoby lub spółki, do których majątku ogłoszony został konkurs lub wytoczone zostało postępowanie ugodowe, przez czas trwania postępowania konkursowego lub ugodowego;

2. te osoby, które skazane zostały na karę za zbrodnię lub za przekroczenie kradzieży, sprzeniewierzenia, uczestniczenia w nich lub oszustwa (§§ 460., 461., 463., 464. u. k.).

Ten skutek skazania ustać ma odnośnie do zbrodni w § 6., l. 1. do 10. ustawy z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 131 wymienionych, z końcem kary, odnośnie do innych zbrodni z upływem dziesięciu lat, jeżeli winny został skazany na karę najmniej pięcioletnią, w innym zaś przypadku z upływem lat pięciu, odnośnie zaś do przekroczeń powyżej wymienionych z upływem lat trzech od końca kary.

Jeżeliby drogą ustawodawstwa karnego wydane zostały nowe postanowienia, określające, wskutek jakiego skazania karno-sądowego i na jaki czas traci się prawo wyboru do reprezentacyi gminnych lub takowego wykonywać nie wolno, natenczas odnośne postanowienia mają obowiązywać także co do prawa wyboru do komisyi podatku zarobkowego a względnie do komisyi szacunkowych podatku dochodowego.

Wykonywanie prawa wyboru do komisyi podatku zarobkowego uchyla także uwiadomienie o zaprzestaniu przemysłu, jakoteż oznajmienie

o przejściu przemysłu lub jakiegokolwiek innego zatrudnienia, podatkowi zarobkowemu podlegającego, na inną osobę (§ 72. ustawy), chociażby podatek zarobkowy nie był jeszcze odpisany w rejestrze podatku zarobkowego.

§ 14.

Każdy wyborca ma w swojem kole wyborczem tylko jeden głos; jednakże uczestnik kilku spółek zarobkowych lub ustawowy zastępca małoletnich lub pod kuratelą zostających może prócz prawa wyboru, jakie mu ewentualnie osobiście służy, wykonywać także prawo wyboru za swego pupila, za osobę, którą ma pod kuratelą, albo za jedną lub kilka spółek zarobkowych, które zastępuje.

§ 15.

Wybieralnymi na członków komisyi podatku zarobkowego, a względnie komisyi szacunkowej podatku dochodowego lub na ich zastępców, są mężczyźni, uprawnieni do wybierania (§ 7. do 13.), którzy ukończyli 24. rok życia. Jednakże do komisyi podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych pierwszej i drugiej klasy, zamiast członka tych towarzystw podatkowych, może także być wybrany kierujący urzędnik przedsiębiorstwa, przez tegoż członka specyalnie upełnomocniony; tenże winien jednak, z wyjątkiem należenia do towarzystwa podatkowego, czynić zadość wszelkim innym warunkom wybieralności.

Od wybieralności wyłączone są jednak te osoby, które dopuściły się przestępstwa podatkowego po myśli §§ 239., 240., 242. i 243. ustawy, o ile od prawomocności orzeczenia nie upłynęło pięć lat (§ 20., ust. 2. i § 186. ustawy).

## Rozpisanie i przygotowanie wyborów.

§ 16.

Do odbycia wyborów wzywa się na zarządzenie Ministra skarbu rozporządzeniami krajowych władz skarbowych, podającemi dzień, w którym poszczególne koła wyborcze (§§ 3. i 4.) winny odbyć wybory w miejscach do tego wyznaczonych.

Termin wyborów dla każdego koła wyborczego, które nie muszą odbyć się koniecznie w tym samym dniu, ustanowić należy tak, żeby wszystkie przygotowania mogły być przed jego nadejściem ukończone.

§ 17.

Rozpisanie wyborów podać należy do wiadomości w gazetach krajowych, w dziennikach urzędowych politycznych władz powiatowych, jeżeli u takowych istnieją, tudzież w wszystkich gminach zapomocą obwieszczeń (plakatów) w sposób w miejscu używany.

Przy rozpisywaniu poszczególnych wyborów uzupełniających do komisyi podatku zarobkowego dla trzeciej i czwartej klasy podatku zarobkowego, jakoteż do komisyi szacunkowych podatku dochodowego można zaniechać ogłaszania w gazetach krajowych.

W obwieszczeniach uwidaczniać należy zawsze ilość wybrać się mających członków komisyi i zastępców.

§ 18.

Postanowienia, tyczące się zaliczania podatników do kół wyborczych, jakoteż służące im środki prawne przeciw zaliczeniu, przewidziane są co do powszechnego podatku zarobkowego w § 15., co do podatku dochodowego w § 184. ustawy.

Wniesione odwołania względnie zażalenia nie stoją jednak na przeszkodzie dokonaniu ważnych wyborów.

Osobistych powodów wyłączenia (§ 13.) przeciw prawu wyborczemu trzecich osób nie można podnosić drogą takich odwołań, względnie zażaleń, lecz donieść należy o nich władzy podatkowej pierwszej instancyi (§ 19., ustęp 3.) celem dokonania czynności urzędowej w myśl § 20.

§ 19.

Na podstawie zarządzonego przez władze podatkowe pierwszej instancyi utworzenia kół wyborczych wpisać należy wszystkich, uprawnionych do wybierania w każdem kole wyborczem, do list abecadłowych (list wyborców), z uwzględnieniem wydanych już ewentualnie decyzyi co do odwołań względnie zażaleń (§ 18.).

Wygotowanie list wyborców należy do tej władzy podatkowej, dla której okręgu ma być wybrana dotycząca komisya. Jeżeli okrąg wyborczy obejmuje obszar kilku władz podatkowych, ta władza podatkowa wygotować ma listę wyborczą dla całego okręgu wyborczego, w której siedzibie urzędowej obradować ma komisya wybrać się mająca; jeżeli w przypadku takim kilka władz podatkowych ma tę samę siedzibę urzędową, w takim razie Minister skarbu postanowi drogą rozporządzenia, która władza podatkowa wygotować ma listę wyborców.

Władza podatkowa, powołana do wygotowania list wyborców, utrzymywać ma takowe w ewidencyi.

§ 20.

Przy sporządzaniu listy wyborców nie należy na razie wyłączać tych osób, o których władza podatkowa wie, że nie używają w całej pełni praw cywilnych i politycznych (§ 13.); okoliczność tę należy jednak zanotować w odpowiedniem miejscu listy wyborców. Orzeczenie co do wyłączenia od prawa wyboru jest rzeczą komisarza wyborczego (§ 24.), któremu w danym wypadku trzeba będzie oddać do rozporządzenia odnośny materyał aktów.

§ 21.

Przy wyborach do komisyi podatku zarobkowego uwiadomienia o zaliczeniu podatników do klas podatku zarobkowego (artykuł 13. przepisu wykonawczego do rozdziału I.) połączone są z wydaniem legitymacyi wyborczych (formularz *C*).

Przy wyborach do komisyi szacunkowych podatku dochodowego wygotowuje się legitymacye według postanowień, zawartych w przepisie wykonawczym do rozdziału IV.

2 formularze kart głosowania *a*, *b*. Równocześnie z legitymacyami wydać należy uprawnionym do wybierania osobne karty głosowania dla każdej z rozmaitych kategoryi wybierać się mających (członków i zastępców).

Karty głosowania powinny mieć układ, zastosowany do ilości osób wybrać się mających, i powinny być opatrzone pieczęcią urzędową właściwej władzy podatkowej, tudzież w każdym razie uwagą, że wszelka inna, nie przez władzę wydana karta głosowania uważana będzie za nieważną.

W miejsce zgubionych lub zepsutych kart głosowania wydawać będzie inne karty głosowania na żądanie uprawnionych do wyboru władza podatkowa do pierwszego wygotowywania powołana lub w dniu wyboru komisarz wyborczy.

## O dokonywaniu wyboru.

§ 22.

W wszystkich gminach uczestniczących ogłosić należy sposobem w miejscu używanym dzień i godzinę rozpoczęcia się i skończenia wyborów, tudzież przeznaczony do tego lokal wyborczy.

§ 23.

Kierowanie czynnością wyborczą należy do komisarza wyborczego.

Komisarzem wyborczym na wyborach do komisyi podatku zarobkowego pierwszej i drugiej klasy podatku zarobkowego jest zwyczajnie komisarz rządowy, ustanowiony przy dotyczącej izbie handlowej i przemysłowej. Jeżeli wyjątkowo okrąg izby nie jest zarazem okręgiem rozkładu (§ 5.), wyznacza komisarza wyborczego Minister skarbu osobnem rozporządzeniem.

Na wyborach do komisyi podatku zarobkowego trzeciej i czwartej klasy podatku zarobkowego obowiązki komisarza wyborczego sprawuje w miastach i osadach przemysłowych, stanowiących samoistny okrąg rozkładu, oraz w przyległych gminach, złączonych z niemi po myśli § 13., ustęp 3., ustawy, naczelnik gminy miejsca wyboru (§ 5., ustęp 2.) lub zastępca, którego on wyznaczy. W wszystkich innych przypadkach jest komisarzem wyborczym naczelnik tej władzy politycznej I. instancyi, w której okręgu wybór się odbywa, względnie ustanowiony przez niego zastępca.

Przy wyborach do komisyi szacunkowych podatku dochodowego komisarzem wyborczym jest naczelnik władzy politycznej I. instancyi, mającej wyborami kierować, względnie ustanowiony przez niego zastępca.

§ 24.

Do komisarza wyborczego należy sprawdzanie legitymacyi wyborczych, decyzya co do uprawnienia do wyboru (§ 20.) i co do ważności oddanych głosów; w szczególności ma on także orzekać w tych przypadkach, w których

*a)* przy oddawaniu głosu zachodzi wątpliwość co do tożsamości wyborcy,
*b)* powstanie wątpliwość w myśl § 13. co do uprawnienia wyborczego osoby w liście wyborców zapisanej, albo
*c)* ważność poszczególnych oddanych kart głosowania itd. okaże się wątpliwą.

Zarzut przeciw uprawnieniu wyborczemu mogą jeszcze podczas toku wyborów także trzecie osoby uczynić co do jednej z osób w liście wyborców zapisanej, jednak tylko tak długo, dopóki osoba, której uprawnienie do wyboru zostaje zakwestyonowane, nie odda głosu.

Orzeczenia wydane być muszą w każdym z osobna przypadku przed dalszym ciągiem aktu wyborczego.

Rekurs przeciw tymże nie jest dopuszczalny. O ile zażalenia przeciw postępowaniu wyborczemu są w ogóle dopuszczalne, o tem stanowi § 41.

§ 25.

Komisarz wyborczy winien się starać o utrzymanie spokoju i porządku podczas czynności wyborczej, jakoteż o to, żeby postanowienia ustawy i niniejszego przepisu wyborczego były przestrzegane.

Do załatwienia czynności do niego należących może używać pomocy osób, które uzna za zdatne, a według okoliczności może nawet utworzyć formalną komisyę wyborczą z grona uprawnionych do wyboru.

Komisarz wyborczy obowiązany jest także w szczególności zapisywać lub kazać zapisywać wszystkie ważne wydarzenia, jakie zajdą podczas czynności wyborczej, w szczególności zaś wydane przez siebie orzeczenia i o przebiegu czynności wyborczej zaraz po jej zamknięciu zdać sprawę pisemnie naczelnikowi władzy podatkowej pierwszej instancyi (§ 39.).

§ 26.

Komisarz wyborczy winien w dniu wyboru o wyznaczonej godzinie i w lokalu do tego przeznaczonym rozpocząć czynność wyborczą bez względu na ilość przybyłych wyborców, przedstawić zgromadzonym wyborcom treść § 15. niniejszego przepisu wyborczego co do przymiotów do wybieralności wymaganych i objaśnić im postępowanie przy głosowaniu i liczeniu głosów.

§ 27.

Wyborów dokonywa się bez wyjątku zapomocą urzędowych kart głosowania (§ 21.), które powinny być podpisane przez wyborców lub przez ich zastępców w myśl § 8., ustęp 2., powołanych, w tym ostatnim przypadku z dokładnem oznaczeniem zastępowanego.

Na każdej karcie głosowania napisać należy tyle nazwisk, ilu członków komisyi, a względnie zastępców koło wyborcze ma wybrać.

Wyborca winien kartę głosowania albo osobiście wręczyć komisarzowi wyborczemu albo z dołączeniem legitymacyi wyborczej nadesłać pocztą do władzy wyborami kierującej. Funkcyonaryuszem, zastępującym władzę wyborami kierującą, jest komisarz wyborczy; ażeby karty głosowania, nadsyłane pocztą, mogły być uwzględnione przy skrutynium (§ 32.), adresować je należy do komisarza wyborczego, upoważnionego do odbierania tych kart, i przesłać do tego miejsca, w którem odbywają się wybory. Jeżeli wybory odbywają się w sekcyach (§ 37.), uwidocznić należy w adresie także sekcyę.

Komisarz wyborczy winien porozumieć się z władzą pocztową co do wydawania w należytym czasie posyłek dla niego przeznaczonych.

§ 28.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem się głosowania winien komisarz rządowy przekonać się, że urna wyborcza, do składania kart głosowania przeznaczona, jest próżna.

Do wyboru członków komisyi i ich zastępców używać należy osobnych urn do składania odnośnych kart głosowania.

Głosowanie odbywać się ma w ten sposób, że wyborcy oddają swoje karty głosowania albo w takiej kolei, w jakiej zgłaszają się do komisarza wyborczego, albo też w takiej, w jakiej podług następstwa swego w liście wyborczej są wywoływani.

Uprawnieni do wyboru, którzy w tym ostatnim przypadku przyjdą na zgromadzenie wyborcze po wywołaniu ich nazwiska, oddać mają swoje karty głosowania dopiero po odczytaniu całej listy wyborców i w tym celu mają zgłosić się do komisarza wyborczego.

Komisarz wyborczy odbiera od wyborców karty głosowania, wkłada je do odpowiednich urn i czuwa nad tem, aby który z wyborców zamiast jednej nie oddał kilku kart głosowania do tego samego wyboru.

Każdy wyborca winien przy oddaniu karty głosowania pokazać i oddać swoją legitymacyę (§ 21., ustęp 1.).

§ 29.

Oddanie karty głosowania uwidocznić należy w liście wyborców obok nazwiska wyborcy w przysposobionej na to kolumnie.

§ 30.

Oddawanie głosów należy zamknąć o wyznaczonej godzinie. Wyborcy jednak, którzy jeszcze przed upływem godziny wyznaczonej przybyli do lokalu wyborów i są tam obecni przy zamknięciu głosowania, nie powinni być wyłączeni od oddania głosów.

§ 31.

Po ukończeniu oddawania głosów, o czem komisarz wyborczy ma orzec, otworzyć należy posyłki, które aż do tej chwili nadeszły pocztą (§ 27.), i najprzód sprawdzić legitymacye wyborcze w myśl §§ 13. i 24.; jeżeli z tego wyniknie, że zachodzi przeszkoda, niedozwalająca dopuścić dotyczącego wyborcy do oddania głosu, albo, jeżeli tenże oddał już osobiście swoją kartę głosowania, nadesłane karty głosowania uważać należy za nienadesłane.

W podobny sposób postąpić należy, jeżeli wyborca nadeśle kilka kart głosowania tej samej kategoryi lub zaniedba przysłać legitymacyę wyborczą.

Z kartami głosowania, co do których przy tem doraźnem sprawdzeniu nie wynikną żadne takie usterki, postąpić należy następnie w taki sam sposób, jak z kartami głosowania, oddanemi osobiście (§§ 28. i 29.).

§ 32.

Po ukończeniu czynności urzędowych w § 31. przewidzianych, komisarz wyborczy wyjąć ma z urny karty głosowania i policzyć; następnie dokonać należy skrutynium.

§ 33.

Jeżeli karta głosowania zawiera więcej nazwisk niż wybrać się ma członków względnie zastępców, w takim razie ostatnich nazwisk, ponad tę liczbę na karcie głosowania napisanych, nie należy uwzględniać. Jeżeli na karcie jest za mało nazwisk, takowa nie przestaje wskutek tego być ważną.

Jeżeli nazwisko tej samej osoby jest na karcie głosowania kilkakrotnie zapisane, liczy się je przy liczeniu głosów tylko raz.

Głosy, które padły na osobę w myśl § 15. niniejszego przepisu wyborczego od wybieralności wyłączoną, głosy, przywiązane do warunków lub do których dodano zlecenia dla osób wybrać się mających, karty głosowania, nie podpisane przez wyborcę, nakoniec głosy, nie określające wyraźnie oznaczonej nimi osoby, są nieważne.

Orzekanie w tym względzie należy do komisarza wyborczego (§§ 24. i 25.).

§ 34.

Komisarz wyborczy winien podać bezzwłocznie do wiadomości wynik obliczenia głosów, a jeżeli wybór członków komisyi i zastępców nie kończy się na dokonanej czynności wyborczej (§§ 6. i 37.), ma dodać, że ogólny wynik wszystkich głosowań w związku z sobą zostających obliczony będzie w głównem miejscu wyborów, a względnie w głównym lokalu wyborów (§ 37.).

§ 35.

Za wybranych uważa się tych, na których padło względnie najwięcej głosów. Gdy kilka osób otrzyma równą ilość głosów, natenczas, jeżeli mniej osób wybrać należy, rozstrzyga los wyciągnięty przez komisarza wyborczego, kto ma być uważany za wybranego.

§ 36.

Czynność wyborczą uważać należy za udaremnioną, jeżeli razem z kartami głosowania pocztą nadesłanemi niema przynajmniej trzech ważnych kart głosowania. Na wypadek, gdyby do dokonania wyboru było mniej niż trzech uprawnionych do wyboru, zastrzega się osobne zarządzenia.

Jeżeli przez czynność wyborczą nie da się osiągnąć wyboru potrzebnej ilości członków komisyi a względnie zastępców, ponieważ ważne karty głosowania zawierają mniej rozmaitych osób, niż należało wybrać, albo ponieważ na całą potrzebną ilość wybrać się mających nie było najmniej trzech ważnych kart głosowania, czynności wyborczej nie należy pomimo tego ani ponawiać ani dalej prowadzić. W przypadku takim należy natomiast bezzwłocznie zdać sprawę naczelnikowi władzy podatkowej (§ 39.) a względnie krajowej władzy skarbowej (§ 40.), która zarządzić ma dalsze czynności urzędowe w myśl odnośnych postanowień przepisów wykonawczych a względnie w myśl § 29. lub § 188 ustawy.

§ 37.

Czynność wyborcza powinna zwyczajnie skończyć się w dniu na to wyznaczonym. Dla umożliwienia tego mają wybory w okręgach rozkładu (miastach) ze znaczną ilością wyborców odbywać się w sekcyach. W przypadku takim podać należy w ogłoszeniach do wiadomości, którzy wyborcy należą do poszczególnych sekcyi (zwyczajnie według porządku abecadłowego początkowych liter ich nazwisk).

Nadto podać należy do wiadomości, w której sekcyi obliczany będzie wynik ogólny głosowań w związku z sobą zostających (§ 34.).

§ 38.

Jeżeli zajdą okoliczności, stojące na przeszkodzie rozpoczęciu, dalszemu ciągowi lub ukończeniu czynności wyborczej, komisarz wyborczy może czynność wyborczą na dzień następny odłożyć lub ją przedłużyć.

Wyborcom ogłosić to należy w sposób w miejscu używany.

Jeżeli oddawanie głosów już się było rozpoczęło, komisarz wyborczy winien akta wyborcze i urnę z zawartemi w niej kartkami wyborczemi opieczętować i przechować aż do dalszego ciągu wyborów.

§ 39.

Gdy się czynność wyborcza skończy, winien komisarz wyborczy listę wyborców (wykaz głosowania), karty głosowania tak ważne jak i uznane za nieważne, tudzież oddane i nadesłane legitymacye wyborcze opieczętować, opatrzyć napisem, oznaczającym zawartość, i dołączyć do swego sprawozdania z czynności wyborczej (§ 25.).

Sprawozdanie to, jeżeli wybór członków komisyi lub zastępców jest już dokonany wskutek dotyczącej czynności wyborczej, złożyć ma komisarz wyborczy bezpośrednio naczelnikowi tej władzy podatkowej, która wygotowała listę wyborców (§ 19.).

Jeżeli zaś wybór członków komisyi a względnie zastępców nie jest jeszcze tym wyborem dokonany, a głosy do wyboru członków komisyi lub zastępców mają być oddawane na więcej niż jednem zgromadzeniu wyborczem, sprawozdanie to posłać należy za pośrednictwem tego komisarza wyborczego, do którego należy obliczenie ogólnego wyniku głosowań w związku z sobą zostających. Ten ostatni ma obliczony wynik ogólny pisemnie przedstawić i spisany w tym względzie akt końcowy z wszystkimi aktami, nadesłanymi przez komisarzy wyborczych, posłać do naczelnika tej władzy podatkowej, która wygotowała listy wyborców.

§ 40.

Naczelnik władzy podatkowej winien akta wyborcze razem z ewentualnemi zażaleniami przeciw postępowaniu przy wyborach (§ 41.) posłać z odpowiednimi wnioskami do krajowej władzy skarbowej lub uczynić doniesienie, że wybór nie przyszedł do skutku.

Z tem sprawozdaniem połączyć należy wnioski co do członków komisyi i ich zastępców, których należy zamianować.

§ 41.

Zażalenia przeciwko postępowaniu przy wyborach do komisyi podatku zarobkowego są niedopuszczalne.

Zażalenia przeciwko postępowaniu przy wyborach do komisyi szacunkowych podatku dochodowego i przeciwko dokonanym wyborom wnosić należy w przeciągu dni ośmiu po wyborze do władzy podatkowej pierwszej instancyi (§ 19.); co do zażaleń tych orzeka krajowa władza skarbowa w porozumieniu z krajową władzą polityczną. Zażalenia jednak takie nie wstrzymują ukonstytuowania komisyi.

§ 42.

Dla wybranych członków komisyi i ich zastępców, o ile nie zachodzi powód od wybieralności wyłączający, wygotowywane będą certyfikaty wyborcze i będą im doręczane za pośrednictwem władzy podatkowej w siedzibie komisyi odnośnego okręgu rozkładu, względnie okręgu szacunkowego.

**Formularz a.**

# Karta głosowania

## do wyboru członków komisyi . . . . . . . . . . . .

| Imię i nazwisko | Zatrudnienie | Miejsce zamieszkania |
|---|---|---|
| wybranego | | |
| | | |

Uwaga. Każda inna karta głosowania, nie wystawiona przez władzę, uważana będzie za nieważną.

Wyborca winien kartę głosowania podpisać, w przeciwnym razie jest ona nieważna (§§ 27. i 33. przepisu wyborczego).

Pieczęć urzędowa władzy podatkowej

Podpis wyborcy

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

Formularz b.

# Karta głosowania

## do wyboru zastępców członków komisyi . . . . . .

| Imię i nazwisko | Zatrudnienie | Miejsce zamieszkania |
|---|---|---|
| w y b r a n e g o | | |
| | | |

Pieczęć urzędowa władzy podatkowej

Uwaga. Każda inna karta głosowania, nie wystawiona przez władzę, uważana będzie za nieważną.

Wyborca winien kartę głosowania podpisać, w przeciwnym razie jest ona nieważna (§§ 27. i 33. przepisu wyborczego).

Podpis wyborcy

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

# 67.

# Dodatek szósty do przepisu wykonawczego do rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220,

## o bezpośrednich podatkach osobistych.

(Ogłoszony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1914.)

Zarządzenia, zawarte w artykułach 32., l. 7. oraz 45., l. 12., i 56., l. 8., przepisu wykonawczego z dnia 18. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 124, wydanego do rozdziału II. ustawy o podatkach osobistych, zmienia się, o ile nie zgadzają się one z postanowieniami § 282., ustęp 2., zmienionemi ustawą z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13 (nowelą do ustawy o podatkach osobistych), ze względu na ich zastosowanie do przypadków wymiaru za rok podatkowy 1914 i za lata następne, a to w sposób następujący:

Artykuł 32., l. 7., ma w przyszłości opiewać:

Od orzeczeń, wydanych przez władze podatkowe I. instancyi według formularza *B* i *C*, dopuszczalny jest rekurs do krajowej władzy skarbowej, która w tym względzie rozstrzyga ostatecznie.

W artykule 45., l. 12., mają odpaść słowa

„a względnie decyzye tej ostatniej władzy powinny dozwalać rekursu do Ministerstwa skarbu".

Po „krajowej" należy dodać:

„która w tym względzie wydaje ostateczne rozstrzygnienie".

W artykule 56., l. 8., należy skreślić słowa

„wyjąwszy, gdyby rekurs zwracał się także przeciw podziałowi podatku, w którym to ostatnim przypadku sięga tok instancyi aż do Ministerstwa skarbu".

**Engel** włr.